

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/88/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319201002
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2319201002.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Bibiána Ťažiarová a členiek senátu: JUDr. Zlatica Javorová a JUDr. Gabriela Brišková, v právnej veci žalobkyne: A. B. C., nar. X.X.XXXX, bytom D. X, C., proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, pobočka Galanta, so sídlom Z. Kodálya 1629/488, Galanta, o zaplatenie 4.405,35 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 8C/11/2019-187 zo dňa 18. mája 2021, takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom (druhým v poradí) súd prvej inštancie I. výrokom žalobu zamietol, II. výrokom priznal žalovanému voči žalobcovi právo na náhradu trov konania vo výške 100 %, o ktorých bude rozhodnuté osobitným uznesením súdom prvej inštancie.

Rozhodnutie v napadnutej časti odôvodnil s použitím ustanovenia § 61 zákona č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení, s poukazom aj na procesné ustanovenia § 255 ods. 1, § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že dňa 20.9.2011 vydala žalovaná rozhodnutie č. 700-0600047211-GC09/11, ktorým bolo rozhodnuté, že žalobkyni ako samostatne zárobkovo činnéj osobe nezaniklo povinné poistenie dňa 30.6.2010. Toto rozhodnutie bolo ústredím Sociálnej poisťovne potvrdené rozhodnutím č. 56923-2/2011 - BA zo dňa 5.12.2011 (a nadobudlo právoplatnosť dňa 13.12.2011). Proti rozhodnutiu odvolacieho orgánu podala žalobkyňa žalobu, ktorú Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 14S/ 12/2012 zo dňa 19.9.2013 zamietol. Najvyšší súd SR v konaní sp. zn. 1/ Sžso/59/2013 vydal dňa 18.11.2014 rozsudok, ktorým zmenil rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/12/2012 zo dňa 19.9.2013 tak, že rozhodnutie Sociálnej poisťovne - ústredie č. 56923-2/2011 zo dňa 5.12.2011 v spojení s rozhodnutím žalovanej č. 700 -0600047 211-GC 09/11 zo dňa 20.9.2011 o tom, že žalobkyni nezaniklo povinné nemocenské a dôchodkové poistenie dňa 30.6.2010 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie (rozsudok NS SR nadobudol právoplatnosť 15.1.2015). Podľa názoru NS SR v zmysle § 15 ods. 6 zákona č.586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov advokát, ktorý vykonáva advokáciu ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným, nemôže súčasne vykonávať advokáciu samostatne, v združení,

ako spoločník verejnej obchodnej spoločnosti alebo komanditnej spoločnosti, alebo ako konateľ inej spoločnosti s ručením obmedzeným. Slovenská advokátska komora vydala žalobkyni Osvedčenie č. 1697, ktorým bola zapísaná do zoznamu advokátov podľa zákona o advokácii dňa 1.10.2002. Podľa výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Trnava, oddiel: Sro, Vložka číslo: 25820/T, sa dňa 1.7.2010 stala žalobkyňa štatutárnym orgánom a konateľom spoločnosti Advokátska kancelária - Mgr. Šiagyová, s.r.o., Jánošíkova 2, Šaľa, ktorej jediným predmetom je poskytovanie právnych služieb. Ďalej bolo súdu preukázané, že žalobkyni dňa 15.7.2010 zaniklo živnostenské oprávnenie, živnostenský list č. OŽP -A/2008/05239-00002, preto v zmysle ustanovenia § 21 ods.4 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom v znení zákona č. 310/2006 Z. z. sa od 16.7.2010 nepovažuje za samostatne zárobkovo činnú osobu podľa § 5 písm. b) zákona o sociálnom poistení. Dňa 17.1.2012 Sociálna poisťovňa pobočka Galanta v konaní sp. zn. 700-0610060 112-GC 04/12 vydala rozhodnutie, na základe ktorého bolo žalobkyni za mesiace júl 2010 až december 2011 predpísané nemocenské poistenie, starobné poistenie, invalidné poistenie, poistenie do rezervného fondu celkom v sume 3.504,15 Eur. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalobkyňa bola považovaná za fyzickú osobu, ktorá je samostatne zárobkovo činná, resp. má oprávnenie prevádzkovať živnosť. V tomto rozhodnutí tiež bolo konštatované, že Slovenská advokátska komora vydala žalobkyni Osvedčenie č. 1697, ktorým bola zapísaná do zoznamu advokátov podľa zákona o advokácii dňa 1.10.2002. Na základe uvedeného je žalobkyňa považovaná za samostatne zárobkovo činnú osobu podľa § 5 písm. c) zákona č. 310/2006 Z.z. V odôvodnení rozhodnutia žalovanej zo dňa 17.1.2012 sa uvádza: „V zmysle § 5 písm. c) zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 310/2006 Z.z. (vo vzťahu k zákonu o advokácii) samostatne zárobkovo činnou osobou, je každá osoba zapísaná v zozname advokátov vedeného Slovenskou advokátskou komorou a to bez ohľadu na formu výkonu advokácie (k 1.7.2010)“, preto účastníčke konania nezaniklo postavenie advokáta ako samostatne zárobkovo činnnej osoby podľa § 5 písm. c) zákona o sociálnom poistení. Sociálna poisťovňa pobočka Galanta v konaní sp. zn. 700-0610060 112-GC 04/12 dňa 20.2.2015 vydala rozhodnutie, v ktorom určila, že samostatne zárobkovo činnnej osobe A. B. C. zaniklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňa 15.7.2010. V odôvodnení tohto rozhodnutia sa poukazuje na rozsudok NS SR sp. zn. 1/Sžso/59/2013, v ktorom je uvedené, že v zmysle § 15 ods. 6 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii v znení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní advokát, ktorý vykonáva advokáciu ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným nemôže súčasne vykonávať advokáciu samostatne. V rozhodnutí sociálnej poisťovne zo dňa 20.2.2015 sa konštatuje, že žalobkyňa nie je od 1.7.2010 považovaná za samostatne zárobkovo činnú osobu, nakoľko od tohto termínu nebola oprávnená vykonávať advokáciu samostatne, pretože od 1.7.2010 sa stala konateľom spoločnosti advokátska kancelária - Mgr. Šiagyová s.r.o. Jánošíkovo 2, Šaľa. Dňa 26.3.2012 sa žalovaná ako oprávnená sa s nárokom obrátila na súdneho exekútora Mgr. Ľudovíta Zelísku, so sídlom Hlohovec, Podzámska 37, so žiadosťou o vykonanie exekúcie na sumu 3.504,15 Eur voči povinnej A. B. C., kde titulom pre vykonanie exekúcie je právoplatné a vykonateľné rozhodnutie Sociálnej poisťovne so sídlom Bratislava pobočka Galanta č.k. 700-0610060 112-GC 04/12 zo dňa 17.1.2012. Okresný súd Galanta v konaní sp. zn. 15Er 464/2012, EX 744/2012 vydal dňa 30.3.2012 pre súdneho exekútora Mgr. Ľudovíta Zelísku poverenie na exekúciu na vymoženie 3.504,15 Eur a ďalších trov exekúcie. Podľa potvrdenia Slovenskej advokátskej komory zo dňa 20.2.2012 na čl. 12 spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 15Er/464/2012, A. B. C. mohla vykonávať advokáciu samostatne do 28.7.2010, od 29.7.2010 môže vykonávať advokáciu len v mene a na účet spoločnosti Advokátska kancelária - Mgr. Diana Šiagyová, s.r.o. Z vyúčtovania vykonaného súdnym exekútorom Mgr. Ľudovíta Zelískom v konaní EX 744/202 zo dňa 6.2.2018 vyplýva, že exekúcia bola skončená dňa 2.2.2018 uspokojením pohľadávky oprávneného na sumu 3.504,15 Eur, trovy exekútora činili 901,20 Eur.

Na základe vykonaného dokazovania právne okresný súd uzavrel, že zásada „restitutio in integrum statu quo antem“ je v exekučnom konaní zakázaná. Navrátenie do pôvodného stavu je totiž v exekučnom konaní vylúčené. Toto je jeden z dôvodov, prečo možno označiť rozhodnutie za konečné, nenávratné. Spomínaná zásada je síce jednou zo základných zásad exekučného konania, avšak do istej miery možno jej tvrdosť obmedziť. Táto zásada totiž nevyklučuje, aby za podmienok ustanovených zákonom, došlo k zrušeniu rozhodnutí vydaných v exekučnom konaní, a to za účelom napravenia nesprávnosti, ktoré vznikli. Ustanovenie § 61 Exekučného poriadku je vyjadrením zásady, že stav navodený exekučným konaním nie je možné vrátiť späť, čo znamená, že aj nezákonne realizovaná exekúcia má také právne následky, akoby by bola realizovaná v súlade so zákonom. Žalovaná vymáhala pohľadávku evidovanú voči žalobkyni na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia č. 700-0610060112-GC04/12 vydaného v súlade s § 144 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zákona

č. 572/2009 Z.z., § 152a zákona v znení neskorších predpisov a § 178 ods. 1 písm. a) ôsmy bod zákona č. 43/2004 Z.z. Žalobkyňa voči rozhodnutiu nepodala odvolanie v zmysle § 215 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov. Nevyužila teda svoje zákonné právo, pričom o možnosti podať odvolanie voči rozhodnutiu bola poučená v časti „poučenie“. Žalobkyňa rovnako nevyužila svoje právo v zmysle § 222 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov - obnovu nedávkového konania povolí na návrh účastníka konania alebo nariadi organizačná zložka Sociálnej poisťovne, ktorá vo veci rozhodla v poslednom stupni. Zanedbala využitie zákonných procesných ustanovení, keď zmeškala zákonné lehoty na podanie opravných prostriedkov. Žalobkyňa cestou nevhodných procesných prostriedkov - návrhom na vydanie platobného rozkazu chcela zvrátiť ukončené exekučné konanie. Sociálnej poisťovni sa plnilo na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia č. 700-0610060112-GC04/12, ktoré nebolo doposiaľ zrušené. V súvislosti s nevyužitím zákonných prostriedkov obrany žalobkyne v konaní, ktoré bolo podkladom pre exekučný titul je nutné uviesť zásadu: „vigilantibus iura scripta sunt“, t.j. práva patria bdelym, ostražitým, opatrným, starostlivým, teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv, a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou. To platí aj o využívaní zákonných procesných ustanovení včítane možností podania opravných prostriedkov.

O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, keď nárok na náhradu trov vznikol žalobcovi ako plne úspešnej strane sporu. O výške priznaných trov rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, samostatným uznesením.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalobkyňa, ktorým navrhla napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobe vyhovieť s poukazom na § 365 ods. 1 písm. b), e), f), h) Civilného sporového poriadku. Argumentovala tým, že napadnutý I. výrok považuje za arbitrárny, ústavne nekonformný (poukaz na uznesenie ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 499/2011, rozhodnutie ÚS ČR sp. zn. I. ÚS 1737/08, IV. ÚS 115/03, III. ÚS 60/04), a nemajúci oporu v hmotnom, v rozpore s rozsudkom NS SR sp. zn. 7Cdo 85/2013. V konaní bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že žalovaná nemá ani nikdy v minulosti nemala hmotnoprávny nárok na prijatie plnenia zo sociálneho poistenia, nakoľko sama vydala svoje vlastné rozhodnutie č. 700-0610060112-GC04/12 dňa 20.2.2015, že od 1.7.2010 žalobkyňa nie je osobou povinne poistenou, a to v súvislosti s doručením rozsudku NS SR č. 1/Sžso/59/2013 zo dňa 18.11.2014, ktorý však žalovaná rešpektovala výlučne formálne, a napriek týmto dvom rozhodnutiam, z ktorých jednoznačne vyplýva, že žalovaná nemá žiadne hmotné právo na prijatie plnenia zo sociálneho poistenia za obdobie od 1.7.2010 do 31.12.2011, pristúpila k nútenému výkonu rozhodnutia v roku 2017, teda v dobe, kedy mala riadnu vedomosť o existencii rozhodnutia NS SR. Okresný súd sa v konaní dôsledne nezaoberal časovou a vecnou súvislosťou týchto rozhodnutí, dôsledne sa nevysporiadal s otázkou existencie hmotnoprávneho nároku na plnenie a teda splnením zákonných podmienok na vydanie bezdôvodného obohatenia a vo veci nesprávne rozhodol. Okresný súd sa nevysporiadal s rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredia, ktorým boli zrušené rozhodnutia žalovanej vo veci vyrubenia penále z vyššie špecifikovanej pohľadávky (predložené v konaní žalobkyňou), v ktorých nadriadený orgán žalovanej v odôvodnení týchto rozhodnutí uvádza, že napriek skutočnosti, že vyššie špecifikované rozhodnutie na plnenie nie je možné napadnúť odvolaním alebo obnovou konania, je vo veci nutné prihliaďovať k rozsudku NS SR vydaného v tejto súvislosti medzi účastníkmi konania.

Žalovaná odvolanie nepodala, k odvolaniu žalobkyne sa vyjadrila a uviedla, že s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie sa stotožňuje. Ujma, ktorú žalobkyňa požadovala od žalovanej uhradiť, priamo súvisí s exekučným konaním EX 744/2012, ktoré bolo vedené na návrh žalovanej za účelom vymoženia pohľadávky, ktorú z titulu povinného nemocenského a dôchodkového poistenia žalovaná voči žalobkyňi evidovala na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia č. 700-0610060112-GC04/12 zo dňa 17.1.2012. Dňa 20.9.2011 vydala žalovaná rozhodnutie č. 700-0600047211-GC09/11, ktorým rozhodla, že žalobkyňi ako samostatne zárobkovo činnéj osobe nezaniklo povinné poistenie dňa 30.6.2010. Toto rozhodnutie bolo ústredím Sociálnej poisťovne potvrdené rozhodnutím č. 56923-2/2011-BA z 5.12.2011 (nadobudlo právoplatnosť 13.12.2011). Proti rozhodnutiu odvolacieho orgánu podala žalobkyňa žalobu, ktorú Krajský súd v Trnave zamietol rozsudkom sp. zn. 14S/12/2012-52 z 19.9.2013, nakoľko žalobkyňa ani v priebehu odvolacieho konania ani v súvislosti s podanou žalobou nepredložila žiadne doklady a neosvedčila žiadne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybníť zákonnosť a vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Dňa 27.1.2015 bol žalovanej doručený rozsudok NS SR č. k. 1 Sžso/59/2013 zo dňa 18.11.2014, ktorým NS SR zmenil rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k.14S/12/2012 zo dňa

19.9.2013 tak, že rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie, č.56923-2/2011-BA zo dňa 5.12.2011 v spojení s rozhodnutím žalovanej č.700-0600047211-GC09/11 zo dňa 20.9.2011 o tom, že žalobkyni ako účastníčke konania nezaniklo povinné nemocenské a dôchodkové poistenie dňa 30.6.2010 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie (rozsudok NS SR nadobudol právoplatnosť dňa 15.1.2015). Podľa názoru NS SR v zmysle § 15 ods. 6 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov advokát, ktorý vykonáva advokáciu ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným, nemôže súčasne vykonávať advokáciu samostatne, v združení, ako spoločník verejnej obchodnej spoločnosti alebo komanditnej spoločnosti, alebo ako konateľ inej spoločnosti s ručením obmedzeným. Slovenská advokátska komora vydala žalobkyni Osvedčenie č.1697, ktorým bola zapísaná do zoznamu advokátov podľa zákona o advokácii dňa 1.10.2002. Podľa výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Trnava, oddiel: Sro, Vložka číslo: 25820/T, sa dňa 1.7.2010 stala žalobkyňa štatutárnym orgánom a konateľom spoločnosti Advokátska kancelária - Mgr. Šiagyová, s.r.o., Jánošíkova 2, Šafa, ktorej jediným predmetom je poskytovanie právnych služieb. Ďalej bolo súdu preukázané, že žalobkyni dňa 15.7.2010 zaniklo živnostenské oprávnenie, živnostenský list č. OŽP -A/2008/05239-00002, preto v zmysle ustanovenia § 21 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom v znení zákona č. 310/2006 Z. z. sa od 16.7.2010 nepovažuje za samostatne zárobkovo činnú osobu podľa § 5 písm. b) zákona o sociálnom poistení. Na základe rozsudku NS SR, ktorým bola žalovaná viazaná, žalovaná dňa 20.2.2015 v novom prejednaní vo veci zániku poistenia vydala rozhodnutie č.700-0600001415-GC09/15 o tom, že žalobkyni ako samostatne zárobkovo činnnej osobe zaniklo povinné nemocenské a dôchodkové poistenie dňa 15.7.2010. Vzhľadom na skutkový stav uvedený v bode 2 platný ku dňu 17.1.2012 a fakt, že žalobkyňa neinformovala žalovanú o podanej žalobe voči rozhodnutiu Sociálnej poisťovne ústredie č. 56923-2/2011-BA, evidovala žalovaná voči žalobkyni nedoplatok na poistnom na nemocenské poistenie, na starobné poistenie, na invalidné poistenie a poistnom do rezervného fondu solidarity za obdobie od 16.7.2010 do 31.12.2011 v celkovej sume 3.504,15 Eur. Dňa 17.1.2012 vydala žalovaná rozhodnutie číslo 700-0610060112-GC04/12, ktorým žalobkyni predpísala ako povinne poistenej samostatne zárobkovo činnnej osobe za obdobie od 16.7.2010 do 31.12.2011 nedoplatok na poistnom na nemocenské poistenie, na starobné poistenie, na invalidné poistenie a poistnom do rezervného fondu solidarity za obdobie od 16.7.2010 do 31.12.2011 v celkovej sume 3.504,15 Eur. Rozhodnutie bolo žalobkyni doručené doporučené do vlastných rúk (prevzal splnomocnenec) dňa 6.2.2012 a dňa 7.3.2012 nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť. Voči rozhodnutiu č. 700-0610060112-GC04/12 žalobkyňa nepodala odvolanie a ani návrh na obnovu konania v zákonom ustanovenej lehote, na základe ktorého by mohlo byť začaté nedávkové konanie. Poznamenal, že pojednávaní konanom dňa 2.7.2019 žalobkyňa uznala nepodanie odvolania voči rozhodnutiu 700-0610060112-GC04/12 s tým, že v čase jeho doručenia sa nachádzala mimo územia Slovenskej republiky (zahraničná dovolenka) avšak ani po návrate, kedy bola pravdepodobne informovaná o doručení rozhodnutia, neinformovala žalovanú o podanej žalobe vo veci účasti na povinnom nemocenskom a dôchodkovom poistení (bod 2.) a nepodala ani návrh na obnovu konania (po uplynutí lehoty na podanie odvolania). Nakoľko žalobkyňa pohľadávku z titulu právoplatného a vykonateľného rozhodnutia č. 700-0610060112-GC04/12 dobrovoľne neuhradila, podala žalovaná dňa 26.3.2012 návrh na vykonanie exekúcie na Exekútorský úrad Mgr. Ľudovít Zeliska, Hlohovec. Exekučné konanie bolo na exekútorskom úrade vedené pod č. EX 744/2012. Žalobkyňa v odvolaní uvádza, že rozhodnutie č. 700-0610060112-GC04/12 sa týka zániku účasti na povinnom nemocenskom a dôchodkovom poistení. V konaní o zániku účasti na povinnom nemocenskom a dôchodkovom poistení bolo na základe rozsudku NS SR č. k. 1Sžso/59/2013 zo dňa 18.11.2014 vydané rozhodnutie č. 700-0600001415-GC09/15. Rozsudok NS SR sp. zn. 1Sžso/59/2013 zo dňa 18.11.2014 nepojednával o rozhodnutí č. 700-0610060112-GC04/12. Rozhodnutie č. 700-0610060112-GC04/12 je aj k dnešnému dňu právoplatným a vykonateľným exekučným titulom. Vzhľadom na túto skutočnosť bolo exekučné konanie a vymoženie dlžnej sumy vedené v zmysle platných právnych predpisov a žalovaná odmieta tvrdenie žalobkyne, že sa jedná o bezdôvodné obohatenie. Po začatí exekučného konania na základe rozhodnutia č. 700-0610060112-GC04/12 podala žalobkyňa dňa 10.4.2012 námietky voči exekúcii. Žalovaná sa v písomnom vyjadrení k námietkam vyjadrila tak, že ich považuje za neopodstatnené vzhľadom na právoplatnosť exekučného titulu. Okresný súd Galanta o námietkach žalobkyne rozhodol uznesením 15Er/464/2012-35 zo dňa 11.7.2012 tak, že ich zamietol s odôvodnením, že exekučné konanie je vedené na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia a je vedené oprávnene. Dňa 5.11.2012 žalobkyňa postúpila Okresnému súdu Galanta návrh na odklad exekúcie, ktorý odôvodnila tým, že vo veci rozhodnutia Sociálnej poisťovne ústredie č. 56923-2/2011-BA bola z jej strany podaná žaloba vedená na Krajskom súde v Trnave sp. zn. 14S/12/2012 a v prípade rozhodnutia súdu v prospech žalobkyni by sa (podľa jej názoru) rozhodnutie, ktoré je exekučným

titulom stalo neúčinným. Okresný súd uznesením č. k. 15Er/464/2012-84 zo dňa 25.10.2013 odklad exekúcie povolil do právoplatného skončenia konania sp. zn. 14S/12/2012. Dňa 14.1.2013 žalobkyňa podala opätovne námietky voči exekúcie a trovám exekúcie, ktoré okresný súd uznesením č. k. 15Er/464/2012-87 zo dňa 28.3.2014 zamietol. Dňa 29.3.2016 bolo žalovanej doručené oznámenie okresného súdu zo dňa 15.3.2016, že exekučné konanie EX 744/2012 pokračuje nakoľko rozsudok NS SR č. k. 1Sžso/59/2013 zo dňa 18.11.2014 nadobudol právoplatnosť dňa 15.1.2015, avšak predmetom žaloby nebolo rozhodnutie č. 700-0610060112-GC04/12, ktoré je exekučným titulom v konaní EX 744/2012. Dňa 23.3.2016 podala žalobkyňa na okresnom súde žalobu voči žalovanej o určenie, že priznané právo rozhodnutím č. 700-0610060112-GC04/12 zo dňa 17.01.2012 neexistuje, vo veci ktorej rozhodol okresný súd uznesením č. k. 30C/142/2016-33 zo dňa 22.8.2016 tak, že konanie zastavil (z dôvodu späťvzatia žaloby podaním zo dňa 16.8.2016). Pričom žalobu odôvodnila tým, že rozsudkom NS SR č. k. 1 Sžso/59/2013 zo dňa 18.11.2014, ktorým NS SR zmenil rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k.14S/12/2012 zo dňa 19.9.2013 tak, že rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie, č. 56923-2/2011-BA zo dňa 5.12.2011 v spojení s rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka Galanta, č. 700-0600047211-GC09/11 zo dňa 20.9.2011 o tom, že žalobkyni ako účastníčke konania nezaniklo povinné nemocenské a dôchodkové poistenie dňa 30.6.2010 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. K uvedenému žalovaná uvádza, že na základe uznesenia NS SR, ktorým je viazaná, bolo dňa 20.2.2015 v novom prejednaní vo veci zániku poistenia, pobočkou SP Galanta vydané rozhodnutie č. 700-0600001415-GC09/15 o tom, že žalobkyni ako samostatne zárobkovo činnnej osobe zaniklo povinné nemocenské a dôchodkové poistenie dňa 15.7.2010. Rozsudok NS SR pojednával o rozhodnutí žalovanej č. 700-0600047211-GC09/11 v spojitosti z rozhodnutím odvolacieho orgánu žalovanej č. 56923-2/2011-BA a nepojednával o rozhodnutí 700-0610060112-GC04/12, ktoré bolo exekučným titulom v konaní EX 744/2012. Dňa 19.4.2017 bolo žalovanej doručené podanie žalobkyne, v ktorom žalovaná dôrazne žiadala o zastavenie exekučného konania a výmaz zo zoznamu dlžníkov, pričom dôvodila rozsudkom NS SR sp. zn. 1 Sžso/59/2013 zo dňa 18.11.2014. Dňa 24.5.2017 prevzala žalobkyňa písomné stanovisko k výzve, v ktorom Sociálna poisťovňa uviedla, že exekučný titul, na základe ktorého je vedené exekučné konanie EX 744/2012 je právoplatným exekučným titulom, ktorý nebol zrušený a žalovaná teda nepodá návrh na zastavenie konania. Dňa 12.6.2017 vydal súdny exekútor upovedomenie o začatí exekúcie zrážkami zo mzdy žalobkyne, ktorá dňa 30.6.2017 ukončila pracovný pomer u zamestnávateľa. Dňa 6.7.2017 vydal súdny exekútor exekučný príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke. Dňa 28.6.2017 podala žalobkyňa na úrad súdneho exekútora návrh na zastavenie exekučného konania a dňa 9.8.2017 návrh na vylúčenie veci z exekúcie. Na výzvu Okresného súdu Galanta bolo písomné stanovisko žalovanej k návrhom žalobkyne doručené okresnému súdu dňa 7.12.2017. Žalovaná navrhovala zamietnuť návrh žalobkyne na zastavenie exekúcie i návrh na vylúčenie veci z exekúcie. Dňa 6.2.2018 boli vymožené finančné prostriedky poukázané na účet žalovanej a toho istého dňa vypracoval súdny exekútor oznámenie o vymožení. Dňa 8.2.2018 bolo žalovanej doručené podanie žalobkyne - výzva na úhradu pohľadávky vo výške 4.351,56 Eur. Táto čiastka je rozdiel medzi celkom vymáhanou istinou (3.504,15 Eur podľa exekučného titulu) vrátane trov exekučného konania a čiastkovo u úhradou pohľadávky, ktorú žalobkyňa realizovala v r. 2015 vo výške 53,79 Eur. Podľa názoru žalobkyne je táto suma bezdôvodným obohatením žalovanej. V písomnom stanovisku k uvedenej výzve sa žalovaná opätovne vyjadrila tak, že uvedená suma bola vymožená v exekučnom konaní vedenom na základe právoplatného exekučného titulu, čo vo svojom oznámení zo dňa 15.3.2016 potvrdil aj okresný súd. Žalovaná vymáhala pohľadávku evidovanú voči žalobkyni na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia č. 700-0610060112-GC04/12 vydaného v súlade s ustanovením § 144 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 572/2009 Z.z., § 152a zákona v znení neskorších predpisov a § 178 ods. 1 písm. a) ôsmy bod zákona č. 43/2004 Z.z. Žalobkyňa voči rozhodnutiu nepodala odvolanie v zmysle ustanovenia § 215 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov. Nevyužila teda svoje zákonné právo pričom o možnosti podať odvolanie voči rozhodnutiu bola poučená v časti „poučenie“. Žalobkyňa rovnako nevyužila svoje právo v zmysle ustanovenia § 222 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov - obnovu nedávkového konania povolí na návrh účastníka konania alebo nariadi organizačná zložka Sociálnej poisťovne, ktorá vo veci rozhodla v poslednom stupni. V návrhu na obnovu nedávkového konania treba uviesť dôvody obnovy konania a skutočnosti svedčiace o tom, že návrh je podaný včas. Návrh sa podáva na organizačnej zložke Sociálnej poisťovne, ktorá vo veci rozhodla v poslednom stupni v lehote troch mesiacov odo dňa, keď sa účastník konania dozvedel o dôvodoch obnovy, najneskôr do jedného roka od právoplatnosti rozhodnutia; v rovnakej lehote môže organizačná zložka Sociálnej poisťovne obnovu nedávkového konania nariadiť. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť. V lehote do 6.3.2013 (rozhodnutie č. 700-0610060112-GC04/12 nadobudlo právoplatnosť dňa 7.3.2012), t.j. do 1 roka žalobkyňa nepodala návrh na obnovu nedávkového konania.

Po uplynutí jedného roka od právoplatnosti rozhodnutia sa obnova povolí alebo nariadi len vtedy, ak sa rozhodnutie dosiahlo trestným činom, čo však nie je prípad rozhodnutia č. 700-0610060112-GC04/12, nakoľko bolo vydané v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov. Dala do pozornosti uznesenie NS SR sp. zn. 1 Sžr/38/2011 zo dňa 8.11.2011. Žalobkyňa zanedbala využitie zákonných procesných ustanovení, zmeškala všetky zákonné lehoty na podanie opravných prostriedkov a cestou podania návrhu na vydanie platobného rozkazu sa snažila navrátiť pôvodný stav pred exekúciou, keďže neuspela opakovanými námietkami voči exekúcii a návrhmi na zastavenie exekúcie a žije v domnienke, že exekúcia bola neoprávnená a neodôvodnená. V exekučnom konaní platí zásada zákazu návratu do pôvodného stavu § 61 zákona č. 233/1995 Z. z. (restitutio in integrum). V prípade, že dôjde k vykonaniu exekúcie, hoci sa neskôr ukáže, že exekúcia nemala byť vykonaná, nemožno už vykonaný exekučný úkon zrušiť. Sociálnej poisťovni ako žalovanej sa plnilo na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia č. 700-0610060112-GC04/12. Rozhodnutie nebolo do dnešného dňa zrušené ani napadnuté, právny dôvod neodpadol. Rozhodnutím žalovanej zo dňa 20.2.2015 zanikla žalobkyni účasť na poistení, nie však povinnosť plniť žalovanej na základe rozhodnutia č. 700-0610060112-GC04/12.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťal (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 365 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex officio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 CSP.

Žalobkyňa sa žalobou voči žalovanej domáha zaplata sumy 4.405,35 Eur (pozostávajúca zo sumy 3.504,15 Eur ako nedoplatok na poistnom, zo sumy 901,20 Eur ako trovy exekútora), úroku z omeškania 5,5 % ročne zo sumy 4.405,35 Eur od 9.8.2017 do zaplata.

Rozsudkom (prvým v poradí) č. k. 8C/11/2019-84 zo dňa 1.8.2019 súd prvej inštancie I. výrokom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 4.405,35 Eur, úrok z omeškania 5,5 % ročne zo sumy 4.405,35 Eur od 9.8.2017 do zaplata, II. výrokom priznal žalobkyni voči žalovanej právo na náhradu trov konania vo výške 100 %.

Uznesením č. k. 9Co/203/2019-141 zo dňa 30.6.2020 odvolací súd (prvý v poradí) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie v ďalšom konaní riadiť sa právnym názorom odvolacieho súdu v odsekoch 13 a 14 (§ 391 ods. 2 CSP), opätovne komplexne i s prihliadnutím na argumenty predostreté v odvolacom konaní posúdiť uplatnený nárok žalobkyne, za tým účelom v potrebnom rozsahu vykonať dokazovanie, výsledky celého konania potom náležite zhodnotiť a to najmä so sústredením sa na sporné otázky, výsledky dokazovania posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení (s ich uvedením) a následne vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP odôvodniť.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalobkyne bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne I. výrokom žalobu zamietol sumy 4.405,35 Eur, úroku z omeškania 5,5 % ročne zo sumy 4.405,35 Eur od 9.8.2017 do zaplata, II. výrokom priznal žalovanému voči žalobcovi právo na náhradu trov konania vo výške 100 %, o ktorých bude rozhodnuté osobitným uznesením súdom prvej inštancie.

Odvolačný súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania jemu predchádzajúceho, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil, rozhodol vecne správne.

Žalobkyňa uplatnila odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci).

Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

Podľa § 451 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať, ods. 2 bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Inštitút bezdôvodného obohatenia upravuje Občiansky zákonník vo svojej VI. časti, tretej hlave, ustanovenia § 451 - § 459. Všeobecná skutková podstata bezdôvodného obohatenia je zakotvená v Občianskom zákonníku, ktoré zákon chápe ako záväzok, z ktorého vzniká tomu, kto sa obohatil, povinnosť vydať to, o čo sa bezdôvodne obohatil a právo toho, na koho úkor k obohateniu došlo, požadovať vydanie, o čo sa povinný obohatil. Konkrétne skutkové podstaty bezdôvodného obohatenia sú taxatívne vymenované v § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Špeciálnou úpravou bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k neplatnej alebo zrušenej zmluve je Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je každý z účastníkov takejto zmluvy povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Toto ustanovenie má teda reštitučný charakter spočívajúci v obnovení predchádzajúceho stavu. V každom prípade vzniku bezdôvodného obohatenia ustanovenie Občianskeho zákonníka zakotvuje povinnosť jeho predmet vydať tomu, na úkor koho bol získaný.

Záväzkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne len za splnenia určitých (zákonných) predpokladov, ktorými sú získanie bezdôvodného obohatenia na strane určitej osoby (obohateného), protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma, ktorá postihuje inú určitú osobu (postihnutého) a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia určitou osobou a majetkovou ujmom inej určitej osoby. Splnenie týchto predpokladov musí totiž preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané.

Pokiaľ ide o poukaz žalobkyne v danej veci na rozhodnutie NS SR sp. zn. 7Cdo/85/2013 odvolací súd poukazuje na to, že uvedené rozhodnutie sa týka odlišnej (skutkovej) situácie, keďže exekučný titul (konkrétne platobný rozkaz) bol zrušený. Na rozdiel od predmetnej veci, v ktorej bolo preukázané (keď opak žalobkyňa nepreukázala), že exekučný titul (žalovanej) č. 700-0610060 112-GC 04/12 zo dňa 17.1.2012, na základe ktorého bola v exekučnom konaní sp. zn. 15Er/464/2012 vymožená žalovaná

suma nebol (nikdy) zrušený. S ohľadom na uvedené sa nemožno stotožniť s námietkou, že okresný súd postupoval v rozpore s § 365 ods. 1 písm. h) CSP, keď nepostupoval v zmysle záverov označeného rozhodnutia.

K uvedenému v odseku 19 odvolací súd poukazuje aj na obsah odôvodnenia (svojho) uznesenia č. k. 9Co/203/2019-141 zo dňa 30.6.2020 (konkrétne 13 a 14). A to, že konanie vo veciach sociálneho poistenia je upravené v zákone o sociálnom poistení (č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov) v ustanoveniach § 172 a nasl. Otázka, ktorý orgán je oprávnený rozhodovať vo veciach existencie sociálneho poistenia je v právnom poriadku Slovenskej republiky upravená výslovne. Je ním Sociálna poisťovňa, ktorá bola zákonom zriadená ako verejnoprávna inštitúcia na výkon sociálneho poistenia. Do jej právomoci preto patrí rozhodovanie o zániku sociálneho poistenia a otázok s tým súvisiacich, teda aj o otázke, či je osoba samostatne zárobkovo činná alebo nie, aj o výške predpísaného poisteného na nemocenské, starobné, invalidné poistenie (poistné do rezervného fondu). Žalovaná vo vzťahu k žalobkyni konala a rozhodla v dvoch samostatných konaniach, jednak o jej účasti na sociálnom poistení (§ 178 ods. 1 bod 1 zákona o sociálnom poistení) a to rozhodnutím č. 700-0600047211-GC09/11 zo dňa 20.9.2011 a o poistnom (§ 178 ods. 1 bod 8 zákona o sociálnom poistení), a to rozhodnutím č. 700-0610060112-GC04/12 zo dňa 17.1.2012. Exekučným titulom, na základe ktorého bolo vydané poverenie súdnemu exekútorovi okresným súdom v konaní EX 744/2012 (konanie sp. zn. 15Er/464/2012), bolo rozhodnutie žalovanej č. 700-0610060112-GC04/12 zo dňa 17.1.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 7.3.2012, a práve na jeho základe bola od žalobkyne súdnym exekútorom vymožená suma 3.504,15 Eur a trovy exekútora 901,20 Eur. S poukazom na obsah exekučného spisu je zrejmé, že žalobkyňa síce využila možnosti dané jej zákonom a v exekučnom konaní (sp. zn. 15Er/464/2012) sa bránila, o jej návrhoch bolo okresným súdom rozhodované, avšak v konečnom dôsledku jej obrana nezvrátila vymoženie dlžnej sumy súdnym exekútorom za základe exekučného titulu, ktorý označila žalovaná, a to rozhodnutie č. 700-0610060112-GC04/12 zo dňa 17.1.2012. Iný už bol postup žalobkyne vo vzťahu k rozhodnutiu žalovanej č. 700-0610060112-GC 04/12 zo dňa 17.1.2012 (exekučný titul), ktorý nenapadla riadnym ani mimoriadnym opravným prostriedkom (§ 215 a § 222 zákona o sociálnom poistení), a preto toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 7.3.2012. Odvolací súd zotrvala aj na závere, že na právoplatnosť rozhodnutia žalovanej č. 700-0610060112-GC04/12 zo dňa 17.1.2012 nemá vplyv už postup žalobkyne vo vzťahu k rozhodnutiu žalovanej č. 700-0600047211-GC09/11 zo dňa 20.9.2011 (žalobkyni ako samostatne zárobkovo činnnej osobe nezaniklo povinné poistenie dňa 30.6.2010), ktoré síce bolo ústredím Sociálnej poisťovne potvrdené rozhodnutím č. 56923-2/2011 - BA z 5.12.2011, avšak následne na základe žaloby žalobkyne podanej v konaní sp. zn. 14S/12/2012, Najvyšším súdom SR rozsudkom sp. zn. 1 Sžso 59/2013 zo dňa 18.11.2014 zrušené a vrátené na ďalšie konanie (vrátane rozhodnutia Sociálnej poisťovne – ústredie č. 56923-2/2011 zo dňa 5.12.2011) a opätovne rozhodnuté žalovanou rozhodnutím č. 700-0610060 112-GC 04/12 zo dňa 20.2.2015 (žalobkyni zaniklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňa 15.7.2010). Podstatným teda je, že žalovaná rozhodla v samostatnom konaní o poistnom žalobkyne (§ 178 ods. 1 bod 1 zákona o sociálnom poistení) a to rozhodnutím č. 700-0600047211-GC09/11 zo dňa 20.9.2011 (právoplatné dňa 7.3.2012), ktoré nebolo zrušené, a ktoré bolo exekučným titulom. Je nutné poukázať aj to, že ak žalobkyňa pri zriaďovaní svojich záležitostí nekonala s primeranou opatrnosťou, nevyužila možnosť podať riadne, resp. mimoriadne opravené prostriedky (aj v konaní o poistnom), dobrovoľne sa vystavila riziku, že právoplatné a vykonateľné rozhodnutie o predpísanom poistnom môže byť predmetom vymáhania zo strany žalovanej, čo sa aj potvrdilo (poukaz na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Sžf 65/2011).

Odvolací súd s poukazom na už uvedené v odseku 19 a 20 (rovnako ako súd prvej inštancie) v konaní nemal preukázané, že by na strane žalovanej vzniklo v súvislosti s vymožením žalovanej sumy v exekučnom konaní vedenom voči žalobkyni bezdôvodné obohatenie (podľa § 451 Občianskeho zákonníka), keď zo strany žalobkyne neboli preukázané základné predpoklady vzniku bezdôvodného obohatenia označené v odseku 18, s dôrazom na nepreukázanie zrušenia exekučného titulu rozhodnutia žalovanej č. 700-0600047211-GC09/11 zo dňa 20.9.2011 (právoplatné dňa 7.3.2012).

K námietke žalobkyne, že okresný súd sa nevysporiadal s rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredia, ktorým boli zrušené rozhodnutia žalovanej vo veci vyrubenia penále z vyššie špecifikovanej pohľadávky,

odvolací súd poukazuje na to, že z obsahu spisu vyplýva, že v podaní doručenom okresnému súdu dňa 17.5.2021 (čl. 179) žalobkyňa výslovne poukázala (iba) na rozhodnutie Ústredia Sociálnej poisťovne zo dňa 29.4.2021 č. 12088-3/2021-BA, ktorým bolo (ale) zrušené rozhodnutie žalovanej vo veci vyrúbenia penále z pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania (k podaniu je pripojené zrejme žalobkyňou označené rozhodnutie, ktoré však postráda prvú stranu pozn. odvolacieho súdu). Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že ani z rozhodnutia Ústredia Sociálnej poisťovne zo dňa 29.4.2021 nevyplýva, že by došlo k zrušeniu exekučného titulu - rozhodnutia žalovanej č. 700-0600047211-GC09/11 zo dňa 20.9.2011 (právoplatné dňa 7.3.2012) a teda žalobkyňa ani poukazom na rozhodnutie zo dňa 29.4.2021, ňou tvrdenú skutočnosť zrušenia exekučného titulu - rozhodnutia žalovanej č. 700-0600047211-GC09/11 zo dňa 20.9.2011 nepreukázala.

Pokiaľ súd prvej inštancie niektoré svoje závery ohľadom zamietnutia nároku žalobkyne odôvodnil príliš stručne, odvolací súd v tomto odôvodnení argumentáciu súdu prvej inštancie v potrebnom rozsahu doplnil (§ 387 ods. 3 CSP). S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu ďalšie žalobkyňou odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. e) (pričom tento odvolací dôvod žalovaný ani bližšie nešpecifikovala), odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP neboli naplnené.

S poukazom na vyššie uvedené, pokiaľ súd prvej inštancie rozsudkom žalobu (vrátane úrokov z omeškania, ktoré podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka tvoria so žalovanou istinou jej príslušenstvo) zamietol, rozhodol vecne správne, a preto odvolací súd, po vysporiadaní sa s podstatnými tvrdeniami odvolateľky, s použitím § 387 CSP I. výrok rozsudku vrátane II. výroku o náhrade trov konania (nenapadnutého výslovne osobitnou odvolacou argumentáciou), potvrdil.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP, pričom v odvolacom konaní úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v plnom rozsahu, keď nezistil dôvody odôvodňujúce aplikáciu § 257 CSP. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľky, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).